

ere tilstede dertil, vil det vistnok have sine Vanskeligheder; men Pengene troer jeg maae under enhver Omstændighed staffles tilstede, naar det gjælder om Landets Selvstændighed. Og dersom vi skulde være saa heldige at kunne faae Salget af vore vestindiske Der arrangeret, vilde vi vistnok ikke paa nogen bedre Maade anbringe et Par Millioner end ved at staffe os et saadant stort Skib. Jeg troer altsaa, at det er en Foranstaltning, som Regjeringen uden Ophold ibetmindste bør tage i Betragtning og gjøre Skridt til, og at man samtidig bør drive Arbejdet ved Værftet paa de Skibe, der ere under Bygning, med al den Kraft, som det er muligt, men jeg troer ogsaa, at det er af Vigtighed, at vi ikke følge Udvalget paa den Vej, det har foreslaaet, at opsætte til Efteraaret at tage Bestemmelse om det nye Skib, men at Nøgstagen bevilger den ubetydelige Sum, der er foreslaaet til at begynde derpaa. Dersom man endelig vil spare Noget, troer jeg, at man hellere maatte gjøre en Nedsættelse af Summen til Nr. 54; det vilde gjøre mindre Skade med Hensyn til Udviklingen af Flaadens Materiel, end dersom man vilde nægte Paabegyndelsen af et nyt Skib. Naar Udvalget mener, at man forinden bør have et bestemt Forslag fra Ministeren om, hvilket Skib han vil bygge, saa troer jeg ikke, det vil være vanskeligt for den høitærede Minister, allerede inden 3die Behandling af Finantsloven at foreslægge et saadant bestemt Forslag, thi der foreligger saa bestemte Tegninger og Planer, at det ikke kan være vanskeligt for ham at vælge, selv om han, for at komme til et Valg, skulde gaae lidt udenfor de sædvanlige Former og ikke høre alle sædvanlige Commissioner og Sagkyndige. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 50, har Udvalget omtalt, hvad der er opført til Vedligeholdelse af Flaadens Skibe, og hvad deraf medgaaer til Udrustninger. Jeg maa tilstaae, at det undrer mig, at det ærede Udvalg ikke er blevet opmærksom paa den Mangel paa Overensstemmelse, som ligger i disse Udtryk, men den er forsaavidt undskyldelig, som den ligger i en urigtig Regnskabsform fra Ministeriets Side. Der er i Anmærkningerne til Finantsloven for 1867—68 anført, hvilke af de Udgifter, der

forefalde ved Skibets Udrustning, som henføres til Vedligeholdelse, og hvilke der henføres til Udrustning, og deri staaer, at saadanne Udgifter som Aftagelse og Paalægning af Tag, Lastens Lægning, Forhaling og Reparationer af forskjellige Inventariegenstande ere opførte paa Contoen for Flaadens Vedligeholdelse, men det er aabenbart ikke rigtigt. Man kan ikke sige, at det, at tage Taget af et Skib eller lægge Lasten, hører til Vedligeholdelsen, og man kan ligesaa lidt sige, at Reparationer af Gjenstande, efterat de ere komne i Uorden ved et Skibs Togt, ikke henhøre til Udrustning, thi det er dog aabenbart foranlediget derved. Det kan for Statskassens Skyld være ligegyldigt, enten man opfører det paa den ene eller anden Conto, men jeg har imod denne Postering, fordi den ikke rigtig, den er ikke sand. Dette er Noget, man tildeels kunde undskylde, saalænge der var opført en saa lille Sum paa Udrustningscontoen, at man maatte see at lette den paa alle mulige Maader, men naar Thinget bevilger en større Sum til Udrustninger, saa bør man ikke vedligeholde en saadan Postering. Med Hensyn til det sidste Punkt, der er omtalt i Udvalgets Betænkning, nemlig Anstæffelse af nye Fortøingskæder, der ere sprængte paa 2 Fyrstibe, vil jeg blot hentyde til, om det virkelig er udenfor al Tvivl, at det er en rigtig Foranstaltning, at man lader Fyrstibene ligge ude hele Vinteren. Det er naturligtvis ikke afgjort, at disse Fortøininger ere sprængte derved, thi man kan have Storm ligesaa godt om Foraar og Efteraar som om Vinteren, men jeg vil blot gjøre opmærksom paa de Forhold, hvorunder denne Bestemmelse blev tagen. For tre Aar siden, da vi havde en ganske overordentlig mild Vinter, og Farvandene vare aabne hele Tiden, var det temmelig naturligt, at man kom paa den Tanke, om det ikke vilde være rigtigt at lade Skibene ligge ude hele Vinteren, men i de 2 Vintre, vi siden den Tid have haft, har det stillet sig en heel Deel anderledes. Ifjor havde vi en streng Vintre, og det var et mærkværdigt Ulykstræf, at man ikke mistede 3 Skibe med Besætning, der dreve omkring i Isen i flere Uger og bleve kun ved et reent Tilfælde frelste. 3 Vintre havde vi ogsaa haft Is, og jeg tager